

בוקשפן על הכוונת

עוז קרן

החליט לפטרו, וזאת אחרי שהוריע לו כי הוא ימשיך את עבודתו במכבי תל אביב.

אבל בוקשפן, שהחליט על הפיטורין, לא ידע בדיוק כיצד לבשר לפפו שהוא הולך הביתה. את השליחות ביצע למענו חבר הנהלה, ישראל חליבנר. כך שבוקשפן יצא איש הנחמד.

רכים נופו השבוע באונוי בוקשפן, מבלי להתבייש: אלה פיטורין לא הגור נים, לא מכובדים ולא יאים לאגודה המחשיבה עצמה כמובילה בארץ.

אירוע נוסף במכבי: אלדר בוקשפן, שדאג בעקיפין להתפטרותו של גיד עון בריקמן מתפקיד יושב־ראש מחל־קת הספורט, מינה עצמו לתפקיד זה. זו הפעם הראשונה בתולדות מכבי תל אביב, שיושב־ראש האגודה הוא גם יושב־ראש מחלקת הכדורגל. במכבי אומרים, שבוקשפן לא מתכוון למנות יושב־ראש למחלקת הכדורגל, וכי הוא רוצה להתחיל בשני התפקידים.

ויש עוד סיפור. בוקשפן הבטיח, כי אופן רישמי לגמרי, לחברי הנהלת מחלקת הכדורגל, כי חבר הנהלת ההתאחדות מטעם מכבי ייבחר מקרבם. ישראל חליבנר, שלום הררי ואליעזר וקסמן עדיין מחכים להבטחה. אבל ועדי האגודה העדיף לתת צ'ופר ל־בריקמן, בעיקבות התפטרותו, ומינה אותו כחבר ההתאחדות. בוקשפן מת עלם בשלב זה מהבטחתו, וחבריה ההנהלה כועסים, אינם מוכנים לעבור איתו בצוואת.

סיפורים נוספים על מכבי תל אביב באגודת מכבי תל אביב עוד לא הספיקו להתרגל להתפטרותו של גרעון בריקמן ולהבטחות המורות שניתנו למאמן ניסים כבר — הבטחות כי הוא יאמן את הקבוצה בשנה הבאה — וכבר מתאספים חברי הנהלה לישיבות נגד יושב־ראש האגודה, אלדר בוקשפן.

כל הטענות מופנות אליו. והן רבות, גם מצידם של שחקנים, גם מצד חברי הנהלה.

השחקנים רוטנים על כך שבוקשפן התיר לגיורא שפיגל לצאת לחוץ־לארץ. כשהתחילו האימונים, ב־19 ביוני, נסע שפיגל עם בנו לחוץ־לארץ, תחת להיות נוכח בתחילת האימונים, לבדוק שהכל בקבוצה דופק כמו שצריך.

קשיו הוא מטייל בעולם. יש שח־קנים שצדיין לא חתמו על החוזים שלהם לעונה הקרובה. אחדים אינם ביטוחים אם ישארו במכבי. הקבוצה עדיין לא מאורגנת, שחקנים כמו אבי כהן עזבו, המאמן עזב והמגדר קיבל אישור מהיושב־ראש שלא להיות נוכח בתחילת האימונים. דרור ברנור מעביר את האימונים, וקל להבין את ההתמרמרות של השחקנים.

בעיה נוספת במכבי: פיטוריו המכרז ערים של מנהל הקבוצה, משה (פפו) ישראלי. מאז שנפטר המנהל הוותיק של מכבי, חיים (לייבו) ליבוביץ, החליפה הקבוצה כמעט מדי שנה מנהל. בשנתיים האחרונות ניהל פפו את הקבוצה. הוא זכה להערכה רבה מצד השחקנים, ועשה, כמו שאומרים בכדורגל, עבודה טובה. בוקשפן

מנהל בוקשפן פיטורין והבטחות

צפויים בשבועות הקרובים. חברי ההנהלה כבר רומזים כי לא יעברו בשקט על החלטותיו המורות של בוקשפן.

מנורה במקום כוכב

גותיהם לגבי חלוצם המוכשר. כבית־ירושלים אמרו השבוע, כי אם הכל יסתיים בטוב, יסיר סלקטר את החולצה עם סמל הכוכב של מכבי וילבש את החולצה עם סמל־המנורה כבר בעונה הקרובה.

כבית־ירושלים עדיין מחפשים ח־לוצ שיהליף את אלי אוהנה, החלוצ המחונן שיצא לחפש את עתידו בכלי גיה.

בירושלים, ככל הנראה, לא רוצים את עורר מכנס, ולכן המועמד הטבעי

הוותיקים ירדו לדרגת שווד

למאמן נבחרת ישראל בכדורסל, משה ויינקרנץ, עדיין לא נמצא עוזר. ויינקרנץ מעביר את אימוני הנבחרת לבדו, דבר שבהחלט אינו מוסף לכוש־רה ולאירגונה של הנבחרת הלאומית. באיגוד הכדורסל מעבירים את המיני

למה? התשובה, כרגיל: מאבקים ותככים. הפעם המאבק הוא בין יורם אוברי קוביץ, יושב־ראש איגוד הכדורסל, ל־בין המאמן הלאומי. ויינקרנץ מעדיף לראות לצידו, כי עונה הקרובה, מאמן צעיר. מי שלכל

בין המאמנים הפגיעו משה וייני קרנץ, צביקה שרף, פינחס גרשון, אלי קנטי. המארגנים השכילו להחזיר לזי־רת־האימוני את שמואל יעקובסון הודי תיק ואת אריה דוידסקו. זו היתה ליגת כדורסל ישראל פרופר. כדורסל טוב ומהנה.

אבל אין טוב בלי רע. הליגה חשפה כמה מן הרעות החולות של הכדורסל הישראלי. כולן קשורות כנראה בפחד או באי־פירגון לאיש שעמד בראש המבצע, אריה מליניאק.

זה התחיל עם מכבי תל אביב. כמה לך החדוש לא נראה אף שחקן ממכבי. עסקני האגודה, ושימעון מירחי ברא־עם, לא שיחררו את שחקניה למיבצע, ואף אסרו עליהם להשתתף. שאר הקבוצות בארץ התירו לשחקניהם לקחת חלק בליגה החשובה הזו. אם נניח, למשל, שדורון ג'מצי או מיקי ברקד ביץ היו עייפים, נשאלת השאלה מדוע לא נתנו לחן ליפין, מוטי דניאל או איציק כהן הצעיר להוכיח את כישורי נם.

ונשאלת גם השאלה מדוע נעדר הכיסוי העיתונאי. קיץ, אין מישחקים. הליגה בחופשה — ובכל זאת העדיפו עיתונאים מסוימים להתעלם ממאורע ספורטיבי חשוב, בגלל בעיות אישיות.

היום לא היה אלא המאמן המקורי אריה מליניאק. מליניאק, הנחשב אחד המאמנים האמיצים בארץ, אם לא הא מיץ מכולם, יזם את הליגה כהמשך למאבקו הבלתי־נלאה ביוזם אוברי קוביץ, יושב־ראש איגוד הכדורסל. ה סיבה: מליניאק חושב שהשחקנים הא מריקאים משתלטים על הכדורסל הי ישראלי, ודבר זה למורת רוחו.

הליגה המיוחדת נתנה הזדמנות לאותם שחקנים ישראלים, אשר אינם מקבלים מספיק זמן־מישחק בליגה הרגילה, לשחק ולהראות את כוחם וכישרונם. בדרך זו אפשר היה לגלות על הפרקט ברמת־השרון שחקנים חד־שים, לא ידועים, כמו דרור ברביצ' (2.08), שחקן אליצור נתניה, שכמעט לא שיחק בעונה שעברה.

ליגת הכדורסל איפשרה לברביצ' להוכיח את כישורנותו. הוא קיבל ביטחון, וכימים אלה הוא נוסע להתאמן בקולג' אמריקאי. באליצור נתניה נותנים צ'אנס לשחקנים זרים. שחקנים נוספים שכישרונם הובלט: אבי שילר, שנולד ממכבי תל אביב, ורון שטרליכמן, גם הוא שחקן מפלטי האלופה. עוד נראו שם נרב הנפלה, שחקן מעולה ששיחק בעונה שעברה בגליל עליון, שלמה סלינף, שחקן בית־תל אביב, אבי מאור מהפועל

עוז קרן

חלוצ סלקטר בית־המישפט יחליט

בית־תל אביב, שיוצאת בימים אלה למחנה אימונים בן 13 יום בהולנד, שומרת לסלקטר את האופציה לגמור את ענייניו ולהגיע למחנה האימונים. סלקטר, אם יעבור לירושלים, ישתכר 50 אלף דולר בעונה הקרובה.

לשחק בשורות האלופה הוא משה סלקטר ממכבי חיפה. הבעיה שנתורה עתה היא החלטת בית־המישפט. עד כה נשמע הצד של סלקטר בלבד. ראשי מכבי חיפה יסבי־רו השבוע לשופט את טענותיהם והשי

זמן. הרי רק הכדורסל טובל.

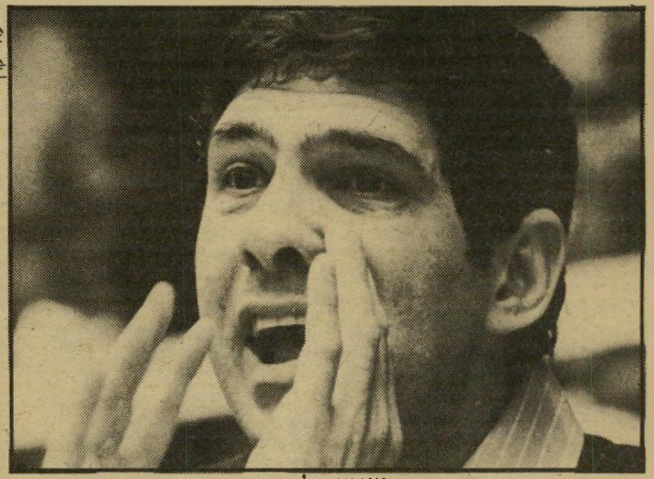

לא בבית־סיפרנו

הפועל חולון בכדורסל החליטה העונה להתחזק, ובכל מחיר. בכל מחיר — הכוונה גם על חשבון שחקנים מוכשרים בחולון. הפועל העדיפה לצרף לשורותיה את הרכז שמואל ויסמן, ובכך חסמה שוב את דרכו של הרכז המחונן והצעיר — בן 17 בלבד — תומר חנוך. חנוך הבין כי כישוריו הברוכים לא ייראו במיסגרת הליגה הישראלית. הוא לא היסס, הסיק את המסקנות, ובשנה הבאה הוא ייסע לאמריקה. חנוך ישחק שם בבית־ספר תיכון ורכים הסיכויים כי יעלה כיתה — אבל לא בבית־סיפרנו. הוא כנראה ישאר לשחק גם בקולג' אמריקאי, ויחזור לארץ להתגייס לצבא כשהיה בן 21. ועד אז, מפסיד הכדורסל הישראלי רכז כדורסל מצויין.

ליגה (כמעט) סודית

חולון, קני לבנובסקי, שחזר לכוש־חיים זלוטיקמן ועוד רבים וטובים משחקני הכדורסל הישראלי. ליגת הכדורסל חשפה רוח־התגדרות יוצאת מגדר הרגיל של שחקנים אחד האירועים המרכזיים והחשובים בים של הכדורסל בארץ התרחש בחורש האחרון. העיתונות העדיפה להתעלם ממנו. מאבקים אישיים בין עורך מדור־ספורט למאמן, מאבק בין שני

מאמן מליניאק לא מפגננים

עיתונים — אחד שנתן חסות לאירוע והשני שלא רצה לפרגן — גרמו לכך שהאירוע כמעט שלא הורגש. אבל בכל זאת, ליגת הכדורסל לשחקנים ישראלים יצאה לדרך. כי פעם הראשונה בארץ, ברמת־השרון, נראו על הפרקט שחקנים כחול־לבן בלבד.

היום לא היה אלא המאמן המקורי אריה מליניאק. מליניאק, הנחשב אחד המאמנים האמיצים בארץ, אם לא הא מיץ מכולם, יזם את הליגה כהמשך למאבקו הבלתי־נלאה ביוזם אוברי קוביץ, יושב־ראש איגוד הכדורסל. ה סיבה: מליניאק חושב שהשחקנים הא מריקאים משתלטים על הכדורסל הי ישראלי, ודבר זה למורת רוחו.

הליגה המיוחדת נתנה הזדמנות לאותם שחקנים ישראלים, אשר אינם מקבלים מספיק זמן־מישחק בליגה הרגילה, לשחק ולהראות את כוחם וכישרונם. בדרך זו אפשר היה לגלות על הפרקט ברמת־השרון שחקנים חד־שים, לא ידועים, כמו דרור ברביצ' (2.08), שחקן אליצור נתניה, שכמעט לא שיחק בעונה שעברה.

ליגת הכדורסל איפשרה לברביצ' להוכיח את כישורנותו. הוא קיבל ביטחון, וכימים אלה הוא נוסע להתאמן בקולג' אמריקאי. באליצור נתניה נותנים צ'אנס לשחקנים זרים. שחקנים נוספים שכישרונם הובלט: אבי שילר, שנולד ממכבי תל אביב, ורון שטרליכמן, גם הוא שחקן מפלטי האלופה. עוד נראו שם נרב הנפלה, שחקן מעולה ששיחק בעונה שעברה בגליל עליון, שלמה סלינף, שחקן בית־תל אביב, אבי מאור מהפועל